

[Bollmann]

Jeg er klar over, at forslaget er fremsat før ulykken i Sovjet, men der er jo ingen tvivl om, at netop ulykken giver mulighed for, at man både i folketingsalen og i befolkningen overreagerer over for Barsebäck og altså over for den svenske regering.

Jeg vil gerne på CDs vegne advare imod denne overreaktion. Vi er i hvert fald helt overbevist om, at netop sikkerheden på de svenske, og for den sags skyld også alle andre vesteuropæiske kernekraftværker, er en helt anden og væsentlig højere, meget højere, end på de sovjetiske og østeuropæiske. Det tror jeg ikke nogen vil benægte; jeg har i hvert fald ikke hørt nogen benægte det her i dag.

Vi anerkender ministerens initiativer med hensyn til de aftaler om planlægning, der er ved at blive indgået. Det synes jeg er meget væsentligt, og det er nødvendigt. Men jeg vil understrege, at vi generelt fortsat mener, at kernekraftværket er mere miljøvenligt end mange andre former for energiforsyningsværker, f.eks. kul- og oliekraftværker.

Jeg ved ikke, om man kan forestille sig, når og hvis folketinget nu vedtager et forslag som dette her, at den svenske rigsdag henvender sig til Danmark med krav eller anmodning om, at vi lukker et eller flere af de danske kulkraftværker.

Jeg synes i øvrigt, fru Margrete Auken havde en meget interessant betragtning. Hun sagde noget om, at svenskerne tidligere havde smølet i denne sag, men at hun regnede med, at efter en vedtagelse nu her i det danske folketing ville man rette sig efter en dansk beslutning. Jeg synes i hvert fald, det lyder spændende, at vi skal til at lovgive generelt for svenske forhold. Jeg ved ikke, om det er det, fru Margrete Auken forestiller sig.

Jeg vil blot slutte med at gentage, at CD ikke ønsker at deltage i en overreaktion i forbindelse med det, der er sket. Vi er glade for de initiativer, man er i gang med i regeringen, men vi kan ikke støtte det foreliggende forslag.

Anne Grete Holmsgård (VS):

VS kan naturligvis støtte det socialdemokratiske forslag, og jeg vil gerne sige, at vi er glade for, at det er kommet. Vi er også glade for, at det er blevet fremsat inden katastrofen i Tjernoby, og vi er faktisk specielt glade

for, at det er socialdemokratiet, der har fremsat det.

Dette være ikke sagt for specielt at ironisere over, at det er socialdemokratiet, vi har manglet i mange år for at få brikkerne til at falde på plads i en fælles henvendelse til den svenske regering. Jeg siger det faktisk positivt, og jeg mener, det har umådelig stor betydning, at det netop er socialdemokratiet, fordi den svenske regering jo er en socialdemokratisk regering, og jeg tror, det har speciel betydning, at det er et søsterparti, der fremsætter et sådant forslag.

Jeg vil gerne med det samme opfordre socialdemokratiet til med alle kræfter at lægge moralsk pres på deres søsterparti i Sverige, og jeg vil foreslå socialdemokratiet at lave en officiel henvendelse i forbindelse med den svenske rigsdags debat her på mandag. Og helt flot ville det jo være, hvis socialdemokratiet selv ville være der. Jeg tror, det har overmåde stor betydning for at give det flertal, der er herinde, så stor en effekt som overhovedet muligt.

Jeg tror rolig man kan sige, at det, der har karakteriseret atomkraftindustrien gennem alle de år, hvor den har eksisteret, er begreber som lukkethed, bedreviden og magtfuldkommenhed. Jeg er ikke i tvivl om, at denne lukkethed er størst i Sovjetunionen og i Østeuropa, men den er ikke et eksklusivt sovjetisk eller østeuropæisk fænomen. Vi kender den fra alle andre lande, der har valgt at basere en del af deres energiforsyning på a-kraft, og vi er jo blevet mindet om det her for ganske nylig, ikke bare med Tjernoby, men også med det engelske a-kraftuheld, der har været, hvor ledelsen af de engelske a-kraftværker gik så vidt som til at forsøge at forhindre, at der overhovedet kom oplysninger frem om uheldet i Observer, som ville trykke det. Heldigvis bøjede Observer sig ikke for den slags meget ufin pression, men det er jo et eksempel på, at lukketheden ikke er noget, man skål til Sovjetunionen eller Østeuropa for at finde. Vi kender den også fra en lang række andre a-kraftuheld i større eller mindre målestok, hvor varslingen ikke er gået i gang øjeblikkelig, men hvor man fra a-kraftværkernes ledelses side har gjort alt muligt for ikke at informere og for at skjule, hvad det egentlig var, der foregik.

En af de meget, meget væsentlige årsager til, at der alligevel er kommet større åbenhed